

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Δαυΐδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας ἐν Κριμαίᾳ (~†787).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, πάντων τῶν ἐν Πάτμῳ ἀγίων, πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ ἀγίων, τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ Βερβοίας ἀγίων, ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδώρας, καὶ ἐν Χίῳ σύναξις τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανιτίσσης.

"Ηχος α'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

‘Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τὸν Ἅγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὸν λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, δὲν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλῃ ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα....

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέντραξα, ίστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Ἅγιος Πατέρ

Kυριε εκε κραξα προ ο ος σε ε^π ει
 σα κου σο ο ον μου^π ει σα α κου ου σο ον
 μου ον Ku v οι ι ι ε^π Ku οι ε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε^π ει σα κου σο ο ον μου ον
 ον προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου^π εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε^π ει σα κου σο ον μου Ku v v v
 οι ι ι ι ε^π

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου^π ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου^π ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε οι ι νη η^π ει σα κου σον μου Ku v
 v v οι ι ι ι ε^π

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ οὐ κύρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν π ρ

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ρ

Σ υν αν θρω ποιερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αν

των π ρ

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ρ

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π ρ

A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χοςγης ερ ορα γη ε πι της γης ^π_ρ

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον Α αδην ^π_ρ

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ω κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

καὶ σὺ εγνωτας τῷ βους μου

Eν ο δω τα αυτη η ε πο ρεν ο μην ἀρ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι

Kα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ἀρ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Aπω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Eκε ε κραξ α προς σε Κυ ρι ε ει πα ἀρ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Pρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Pν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ἀρ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου του ε ξο μο

λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας ^π_q προ σδε
 ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_q και πα ρα
 σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ^φ_o ο τι
 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
 α α στα α α α σιν ^π

Στίχ. β. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ_π^τ_q ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π
K^{Πα} ν κλω σα τε λα α οι ^M Σι ι ων ^{Πα} ^π_q και πε ρι λα
 βε τε ε ε ε α α α αν την ^π_q και δο τε δο ξαν εν
 αν τη τω α να σταν ^M τι ι εκ νε ε ε κρων ^{Πα} ^φ_o ο τι αν
 τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^π_q
^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^{Δι} εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π_q^χ_π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μουν ^π
Δ^{Πα} ευ τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω μεν

“Ετερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὡτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της

νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν πq

Πα Ε υ φραν θη τε ου ρα α νοι Δλ σαλ πι σα τε τα θε

Πα με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

M ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην πq ι δου γαρ

Πα ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

Πα ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε πq και ζω η

Zω η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε ε zq

Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω

ω πος πq

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε τις ν πο

 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

 ε ε ε ε στιν

T ^{Πα} ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
 μας πα θον τα και τα α φε εν τα και α να

 σταν τα α εκ νε ε κρων ν ν μνη σω ω μεν λε ε ε ε

 γο ο ο ον τες στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ

 κλη σι ι α αν σου χρι ι στε και ει ρη νευ σον την

 ζω ην η η μων ως α γα θος και φι λα α α αν

 ρω ω ω ω πος

Στίχ. ζ'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ ν ρι ι ι ι ον

T ^{Νη} ^{Πα} ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι

 α α να α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο γι αν

 προ σφε ρο ο μεν τη α φα τω σου ε ευ σπλαα

γχνι ι α χρι στε ο Θε ο ο ο οσ η η η η μων π
 ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω π και θα να τον α να
 μαρ τη η τε ι να τω κο σμωδω ρη ση την Α να α
 σταα σιν η ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος π
Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας π ελ πι χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Ku v
 ρι ι ι ι ι ον π
T^{Nη Πα} ον τω Πα τρι συ να να αρχον και συ να ι δι ο ον
 Λο ο ο γον π τον εκ Παρ θε νι κης νη δυ ος
 προ ελ θον τα α α φρα α στως η και Σταυ ρον και θα
 να α τον δι η μας ε κου σι ως κα τα α δε
M Πα
 ξα α α α με ε ε ε νον π και α να σταν τα εν
 δο ο ο ξη υ μνη η σω με εν λε ε ε γο ο ο ον
 τες π ξω ο δο τα Ku ρι ε δο ξα α σοι η ο Σω
 τηρ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων π

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου γ'.

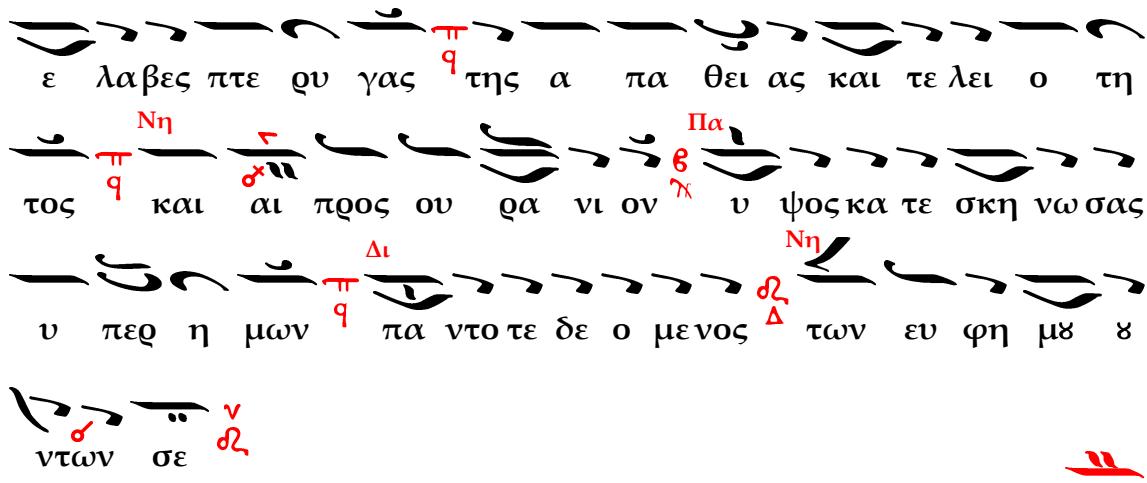
"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἡχος πᾶς Νη ω"

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σω ων

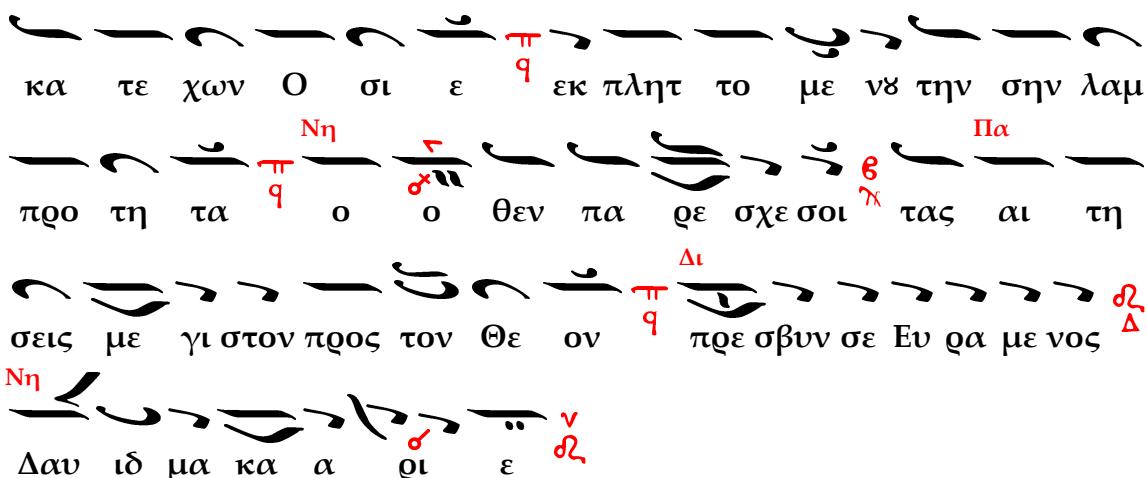
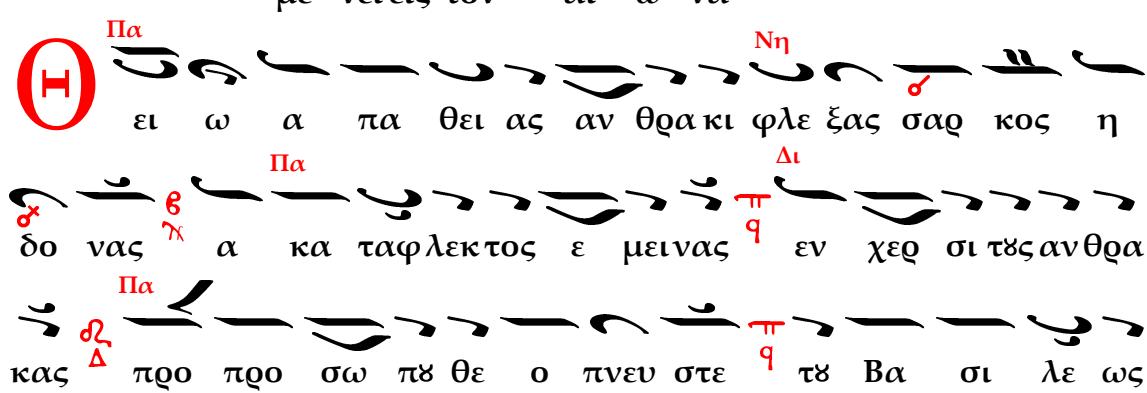
τῶν α νο μι ων αν τά εκ
Π α τερ Δαν ιδ παμ μα κα φι στε δι εγ κρα τει ας
 τον νν λαμ προν νο μενος α φι στα προς το πρωτον αι
 τι ον παν κα λων α νε πτε φω σας φι στυ λος αφθης
 φω το ει δε στα τος φω τι ζων παντας λο γοις και θαν
 μα σι τά 8ς προ σι ο ντας σοι δι α νοι α
 πα ντο τε θε ο πρε πει ο θεν σε γε φαιρο μεν και μα
 κα φι ι ζο μεν

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αν τον παντες οι λα οι ε
K α θα περ ορ νις εν κε λαδος εν α να βα σει
 φυ τά κα λι αν Πατερ ε πτηξας τω κρου ει πηγνυ με
 νος και τω θε φει φλε γο με νος χρου σας ε ντευ θεν

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

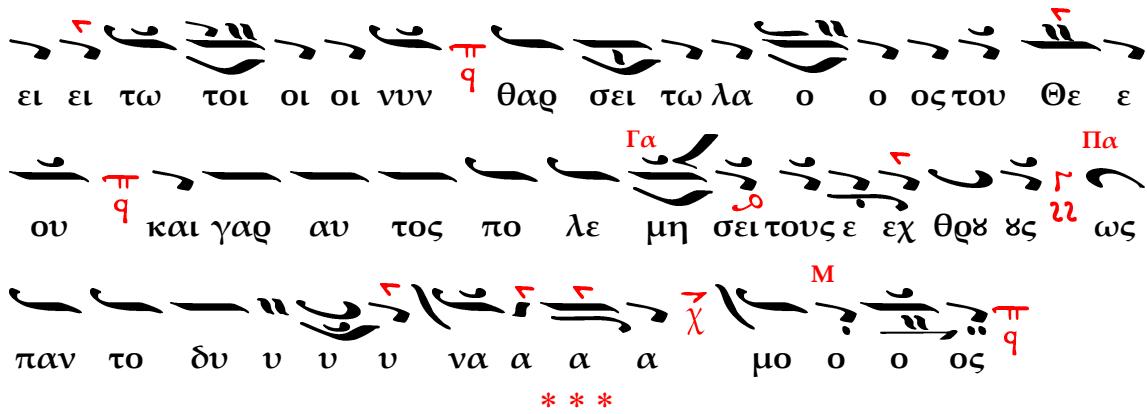

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὕχος Πα φ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην **π**
T ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
Nη Πα
 σπα α ρει ει ει σαν **π** και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν **η** την ε που ρα α α α νι ι ι ον
 πυ ν ν λην **π** ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
Παρ θε ε ε ε ε νον **π** των Α σω μα τω
 αν το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα **π** αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος **Δ** και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος **π** αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα **η** ει ρη νην αν τει ση η ξε ε **η**
 και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε **π**
 ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν
 ραν **η** ν περ μα χον ε χο ο με εν **η** τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ ν ρι ι ι ον **π** θαρ σει

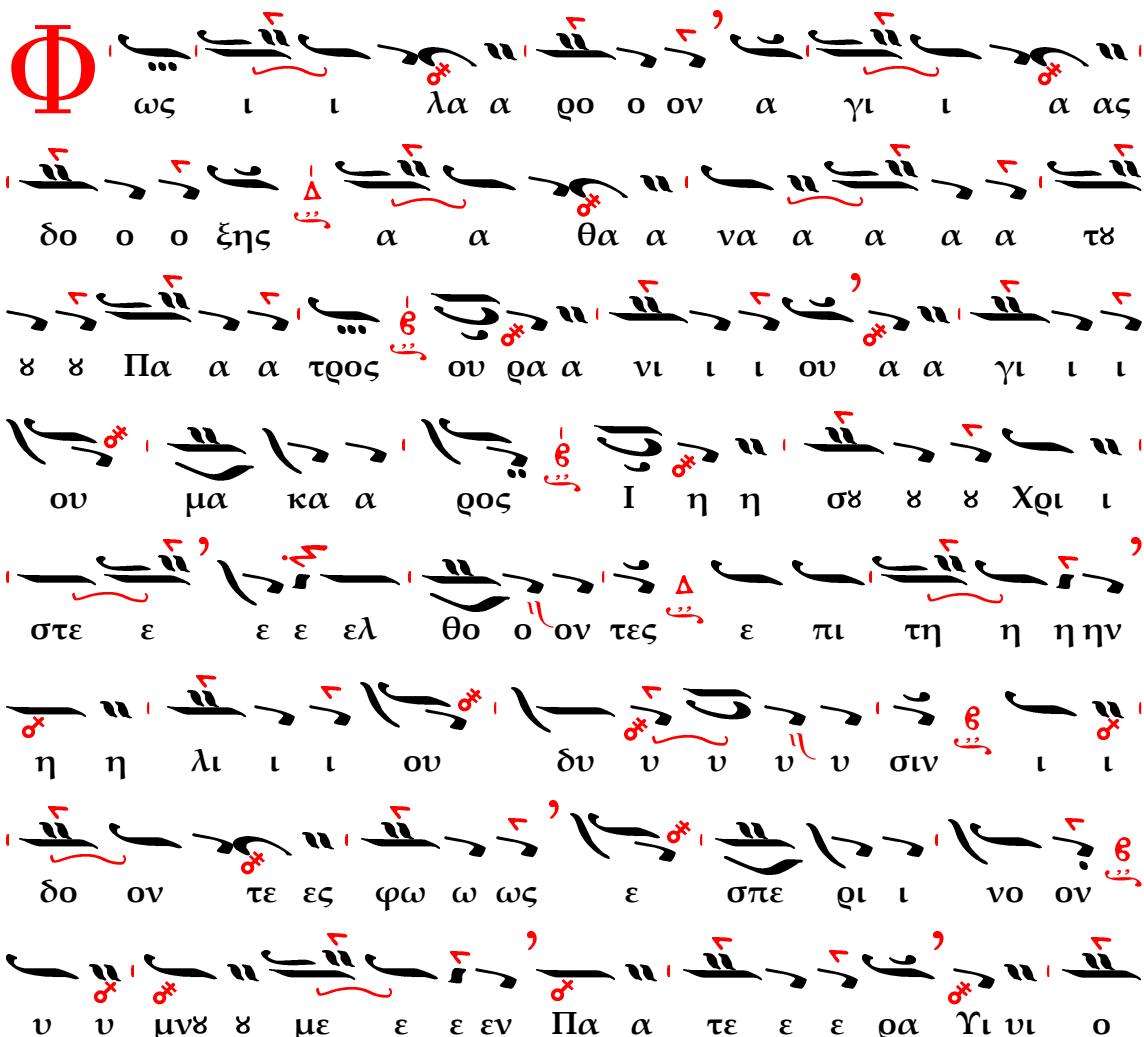

Είσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γενέαν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γενέα Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation and text. The musical notation consists of four-line red staves, each with a specific name written above it in black ink. The names are: Πνευματικός (Pneumatiskos), Θεοφωνία (Theofonia), Αιρετικός (Airetikos), and Ζωητικός (Zoetikos). The text is written in a Gothic script and is arranged in two columns. Red ink is used throughout the page for various purposes, including rubrics, musical annotations, and decorative elements. The overall layout is dense and follows the conventions of medieval book design.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

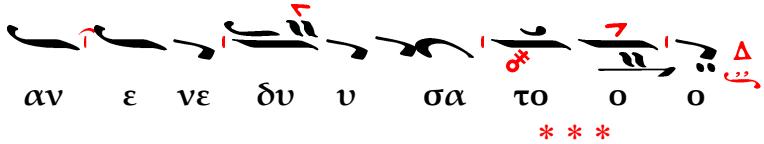
The image shows a horizontal strip of ancient Greek papyri. The text is written in a cursive script, likely Koine Greek, with several red ink markings. At the top, it reads: Ο κυ ν φι λι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ. Below this, another row of text includes: πρε πει αν ε νε δυ ν σα το. Red ink is used to highlight specific letters or groups of letters, such as the 'ν' in 'νε' and 'δυ', and the 'ε' in 'ε βα'. There are also red marks above some letters, possibly indicating vocalization or specific grammatical features.

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο κυριος ε βασιλευ σεν εν
ποε πει αν ε νε δν υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

O κριός ε βάσι λευσενίου πρεπει

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Είτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο **ἱερεύς**: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο **ἀναγνώστης**: Ἄμην.

Ο **προεστώς** ἢ **ὁ ἀναγνώστης**:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Τίχος Λ Πα φ

T ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε παθων η λευ θε ρω θη μεν ^Δ ^λ
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι ^π ^ρ

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ ^χ και πε ρι ε ζω σα το ^Δ ^λ

A ^{Πα} γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευ φραι
νε σθωσαν ^π χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ

νης ^Δ ^λ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
^M ^ρ τας α μαρ τι ι ας η μων ^π και τον θα να τον νε κρω
ω ω σας ^{Πα} ^ζ ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω

Πα

κο τα τον Α δαμ ^π_q παγ γε νη α να στη σας ως φι
λα ανθρωπος ^π_q

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ_χ η τις ου σα

λευ θη σε ται ^Δ_χ
Πα

B α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
λη πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λανθρω πι ι αν ^π_q
ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
σαν το ^π_q Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ_χ εν τοις κα
τα χθο νι οις α νε στη ^π_q ω του θαυ μα τος πως θα
να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ_χ
αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα
ζον τα και λε γον τα ^π_q ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι ^π_q

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε ^Δ_χ εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ_χ

Γ^{Πα} ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρου σαι το α α χραν τον σω μα
 σου **πα** ρα δε τον αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αν μα **τοις** Α πο στο λοις ε
 λε γον **π** α νε ε στη ο **Κυ** ρι ος πα ρε χωντω κοσμω
 το με γα ε ε λε ε ος **π**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἔχος **Πα**

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω **π** και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι **π**
K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην **π**

I^{Πα} δον πε πλη ρω ω ται η του **H** σα ι ι ου ου
 προ ο ορ οη η η η σις **παρ** θε νος γαρ ε γεν
 νη σας **Nη** **Πα** και με τα το κον ως προ το κου δι ε ε

ε ε μει ει ει ει νας **¶** Θε ος γαρ η η ην ο τε ε
Πα **M** **Πα**
 χθεις δι ο και φυ σις ε και νο το μη η σεν **¶** αλλ ω
 Θε ο μη τορ ι κε σι ας σω ων δου ου λων **¶** σω τε
 με νει προσ φε ρο με ε ε να α ας σοι μη η πα
 οι ι ι ι δης **¶** αλλ ως τον ενσ πλαγ χνον σαις αγ κα λαις
 φε ρου ου σα σοις ι κε ταις σπλα γχνι ι ι ι σθη η η η
 τι **¶** και πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας
M
 η η η η μω ω ω ων **¶**

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

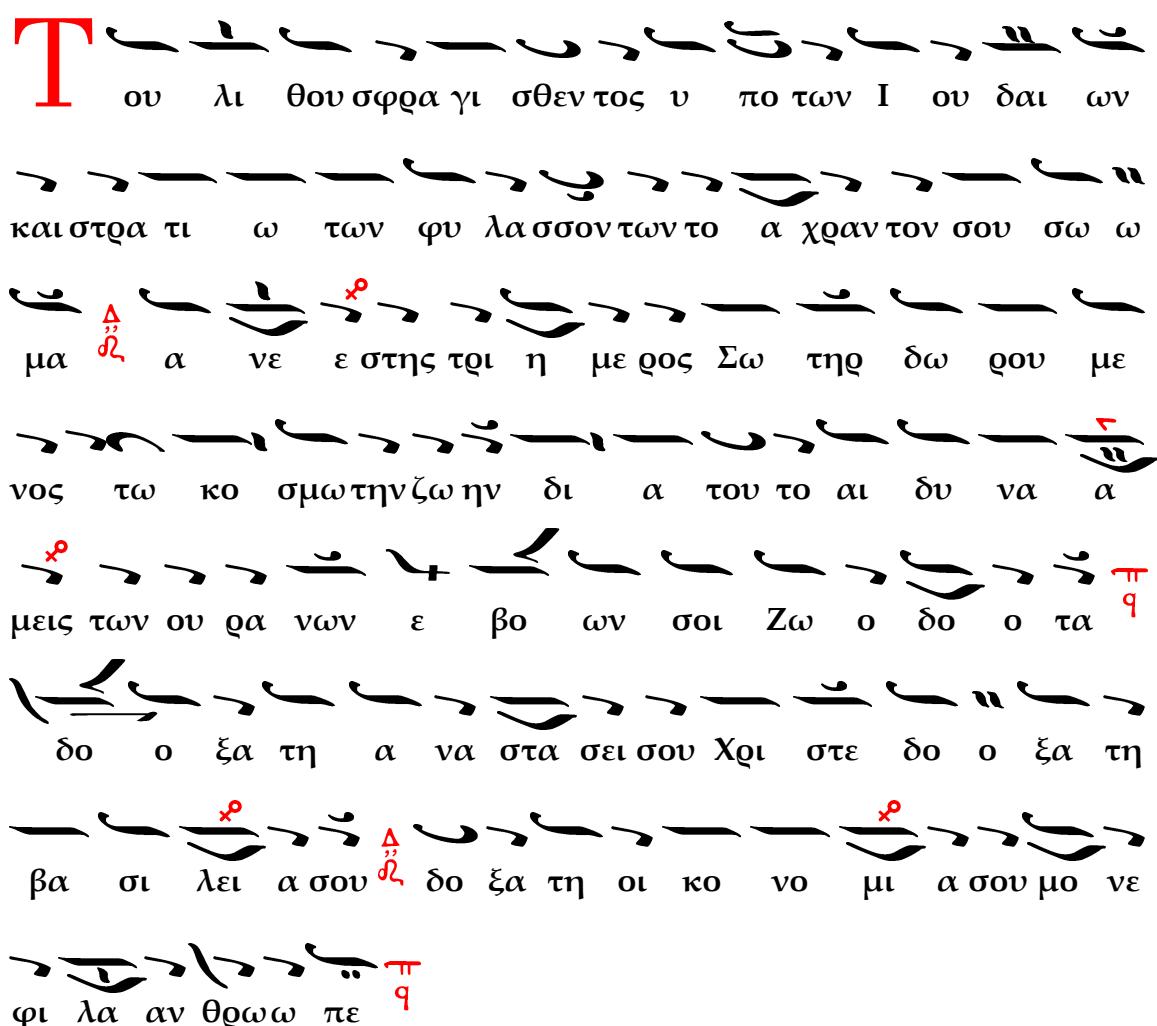
Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

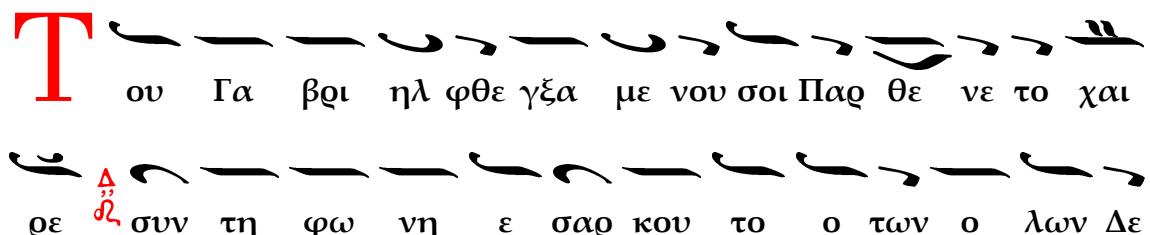
Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Λ Πα φ

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

σπο ο της **¶** εν σοι τη α γι α Ki βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ **Δ** ε δειχθησπλα τυ τε ε ζα τω νου ζα
 νων **Δ** βα στα σα σα τον Κτι στην σου **¶** δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου **Δ**
 δο ξα τω ε λευ θε ζω σαν τι η μας δι α του το ο κά
 σου ου ου ου **¶**

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἔὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς·

‘Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,

προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἱωνῆς, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός Ἀμήν.

* * * *